

Üliõpilaste kirjalike tööde nõuded ja vormistus Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias

Uuendatud märtsis 2021

EMTA kirjalike tööde liigid tulenevad õppekavade nõuetest ja võivad muutuda koos õppekavade muutustega. Jooksvalt täpsustatud nõuded tööde kirjutamiseks kasutatava aja ja tööde mahu kohta leiab õppekavadest ja ainekataloogist. Üldiselt jagunevad üliõpilaste kirjalikud tööd referaatideks, esseedeks ja uurimuslikeks töödeks.

Käesolev juhend puudutab eelkõige uurimuslikke töid, aga **vormistuspõhimõtted kehtivad kõigi kirjalike tööde puhul. Uurimuslik töö** tähendab mingi probleemi ehk uurimisküsimuse püstitamist, seda puudutava kirjanduse ja materjali tundmaõppimist ning probleemile oma lahenduse pakkumist. Uurimuslikku tööd eristab esseest see, et **essee** jaoks piisab väitest ja arutlusest ning järeldustest, stiil on vabam ja kirjanduslikum. Aga ka esseel peab olema uurimisprobleem, eesmärk jms ning ta peab demonstreerima valitud teema materjali ja kirjanduse piisavat tundmist. **Referaat** annab ülevaate teiste autorite arutlustest ja järeldustest vastava teema või probleemi ümber.

Sisukord

1. Üldised nõuded kirjalikele töödele	2
1.1 Töö komponendid	3
1.2 Lisad	5
1.3 Töö esitamine: plagiaadiennetustarkvara Ouriginal, lihtlitsents, repositoorium	5
1.4 Muusikateaduse ja kultuurikorralduse magistratöö ülesehitus	6
1.5 Doktoritöö ülesehitus	6
2. Vormistamisest	7
2.1 Millist kirja (fonti) kasutada?	7
2.2 Tühikud, punktid, kriipsud, sulud, jutumärgid, lühendid	8
2.3 Nimed	9
2.4 Näidete, tabelite jms vormistamine	9
2.5 Allmärkused ehk joonealused märkused	9
2.6 Refereerimine ja tsiteerimine. Plagiaat	10
2.7 Viitamine	10
3. Näited viitamisest ja kirjanduse nimekirja kirjete koostamisest	12
Näide 1. Raamat	12
Näide 2. Artikkel kogumikus	13
Näide 3. Artikkel ajakirjas, sh teadusajakirjade veebiväljaanded	14
Näide 4. Arvutivõrgu informatsioon: võrguväljaanded, kodulehed, uudisteportaalid, voogedastuskanalid	15

Näide 5. Raadio- ja telesaated _____	17
Näide 6. Ajalehed _____	17
Näide 7. Artikkel entsüklopeedias, sh veebiväljaanded _____	18
Näide 8. Sama autori samal aastal ilmunud kirjutised _____	19
Näide 9. Venekeelne kirjutis _____	19
Näide 10. Intervjuud _____	19
Näide 11. Autori nimekuju _____	20
Näide 12. Pikema teksti refereerimine _____	20
Näide 13. Pikem tsitaat, mis lõpeb punktiga. Autor puudub _____	20
Näide 14. Salvestised (näit interpretatsiooni analüüsid) _____	21
Näide 15. Noodiväljaanne on allikas (kriitilised ja <i>urtext</i> -väljaanded, käsikirjad, faksiimiletrükised) _____	21
Näide 16. Allikad pärinevad arhiividest, muuseumidest (NB! Enne peavad lühendid olema seletatud!) _____	23
Näide 17. Ettekanded _____	24
<i>Lisa 1. Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia uurimuslike tööde liigid (seisuga 1. jaanuar 2021)</i> _____	25
<i>Lisa 2. Lõputöö kirjutamise korraldamine magistritasemel</i> _____	28
<i>Lisa 3. Lihtlitsentsi vorm</i> _____	30

1. Üldised nõuded kirjalikele töödele

Tööd peavad olema A4 formaadis, trükitakse ühele lehepoolele, põhitekst reavahega 1,5 ja kirja suurus Times New Roman 12 punkti.

Tööde **mahtu** arvestatakse täheruumides ja ilma lisadeta (k.a kirjanduse nimestik).

Töodes kasutatud väljendusviis peab olema selge ja mõttekäigud lugejale arusaadavad, teksti esitamine loogiline. Töö adressaadina võiks ette kujutada oma kaasüliõpilasi, kolleege ja õppejõude.

Töö peab vastama püstitatud uurimisprobleemile.

Kõik kirjalikud uurimistööd tuleb esitada nii korrektselt vormistatuna, et käsikiri võiks edasi minna kirjastamisele (trükki).

Keeleliste küsimuste puhul on soovitatav kasutada Eesti Keele Instituudi veebilehel olevaid materjale, samuti eesti keele käsiraamatut.

1.1 Töö komponendid

Tööd peavad sisaldama järgmisi komponente:

tiitelleht; abstrakt; sisukord; põhitekst; allikate ja kirjanduse nimestik. Töö trükitakse lehe ühele küljele (v.a muusikateaduse doktoritööd, mis ilmuvad eelnevalt kirjastatuna.).

Tiitellehel olgu märgitud:

EMTA vastav üksus, kus töö tehakse (st osakonna nimi ja erialaüksus; ülal); töö autor ja pealkiri (keskel ja suurelt); pealkirja all töö liik; sellest allpool ja veidi paremal juhendaja nimi koos akadeemilise tiitliga; lehekülje allosas koht ja aeg (näit Tallinn 2015). Aastaarv kajastab semestrit, mille jooksul töö kirjutati ja mille järgi tulemus sisestatakse õppeinfosüsteemi. Muusikateaduse osakonna proseminaritööde puhul tuleb märkida, mitmenda proseminaritööga on tegemist (näit I proseminaritöö). Tiitellehte ei nummerdata, küll aga arvestatakse esimese leheküljena.

Kiri Times New Roman, soovitatav suurus tiitellehel 14 pt, autori nimi ja pealkiri 16 pt (või 14 pt ja suurtähtedes) ning paksus kirjas (**bold**).

Pealkirja valikul tuleks püüda see sõnastada võimalikult lühidalt, selgelt ja täpselt ning mitte liiga üldiselt (näiteks pealkiri „Sergei Prokofjevi viies klaverisonaat” on liiga ebamäärane, sellest ei selgu, mida uuritakse). Kontrollige, et pealkiri vastaks esitatud kirjatööle, mitte ei kajastaks teema valiku algetappe.

Abstrakt on töö lühitutvustus, mille funktsioon on aidata kaasa töö levikule andmebaasides, sisaldades ühtlasi töö seisukohalt olulisemaid märksõnu. Abstraktis tuleb esile tuua uurimisprobleem, töö eesmärk, peamine meetod ja peamised allikad ja/või kirjandus, millele toetuti (näit mingi oluline artikkel, autor, raamat, ühesõnaga teoreetiline raamistik). Abstrakti pikkus oleneb kirjaliku töö liigist (minimaalselt 5–6 lauset bakalaureuse või magistriõppe lõputööde puhul, maksimaalselt üks lehekülg doktoritööde puhul). **Töö pealkiri peab olema esitatud abstraktis nii eesti kui ka inglise keeles (v.a muusikateaduse proseminari- ja seminaritööd)**. Sisuliselt ei ole abstrakt töö osa ning vastavat lehte ei nummerdata, samuti ei kuulu see töö lehtede üldarvestusse.

Pärast abstrakti tuleb järgmisel lehel

Sisukord

koos vastavate lehenumbritega. Sisukorras esimesena tuleb nimetada sissejuhatust. (Abstrakt sisukorras kajastamist ei leia.)

Peatükid on nummerdatud. Lubatud on kaks varianti:

a) Sissejuhatust ja kokkuvõtet ilma numbrita, peatükkide pealkirjad nummerdatud;

b) Läbiv numeratsioon: 1. Sissejuhatust, 2. ..., 3. ... jne., seega ka kokkuvõte on nummerdatud. Allikate ja kirjanduse nimestikku ei nummerdata. Kui lisasid on rohkem kui üks, tuleb need nummerdada: Lisa 1, Lisa 2 jne.

Kui peatükid jagunevad omakorda alapeatükkideks (1.1., 1.2., 1.3. jne; võib vormistada ka ilma punktita teise numbri järel – 1.1, 1.2, 1.3), tuleb neid ka sisukorras näidata, soovitatavalt taandega.

Kui töös on palju harvaesinevaid lühendeid, järgneb sisukorrale järgmisel lehel lühendite loetelu (selgitus), pealkirjaks

Lühendid

Põhitekst koosneb järgmistest osadest:

Sissejuhatus –

töö uurimisprobleemi ja eesmärgi tutvustamine; vajadusel (olenevalt teemast) hüpoteesi püstitamine; teemavaliku põhjendus (osutamine ka aktuaalsusele); töö uurimismeetodi(te) tutvustamine; ülevaade kasutatud materjalist (allikate ehk otseselt uuritava materjali iseloomustus – mis liiki allikaid on kasutatud); ülevaade kirjandusest, s.t töö arutlemis- ja mõtlemiskontekstide avamine (töö teoreetiline taust, alus või raamistik) ning vajadusel ülevaade antud probleemi uurimisseisust üldse; töö tervikstruktuuri lühitutvustus.

Soovi korral võib sissejuhatus lõpus avaldada tänu töö autorit oluliselt abistanud isikutele.

Järgnev töö **põhiosa** (magistriõppe lõputöös olenevalt teemast umbes 2–5 peatükki) peab sisaldama probleemi käsitlust (vajadusel ka selle teoreetilise tausta avamist ja analüüsi, s.t pärast sissejuhatus tuleb peatükk teema teoreetilise analüüsiga) ja teema arendust.

On teemasid, mille puhul on vajalik ka empiirilise (kogemustel, katsetel põhineva) uurimistöö läbiviimine (proovitunnid, katsed, prooviprotsess jms.). Siis võiks olla põhiosa struktuur järgmine: teema teoreetiline analüüs ja arendus; empiirilise uurimistöö läbiviimise ja meetodite kirjeldus, saadud andmete analüüs ning tulemuste interpretatsioon.

Iga **peatükk** algab uuel lehelt (alapeatükkide kohta see ei kehti). Peatüki alguses võiks olla väike sissejuhatav, lugejat ettevalmistav osa selle peatüki temaatikale. Peatüki lõpus tuleb selle peatüki peamised järeldused üldistada ja kokku võtta.

Kokkuvõte –

toob (veel kord) üldistatult välja töö tulemused ja lahenduse probleemile. Kokkuvõte peab vastama sissejuhatuses püstitatud eesmärgile. Kokkuvõttesse ei tooda uusi teemasid ja arutlusi, v.a juhul, kui autor soovib nimetada teema edasisi uurimisvõimalusi.

Pärast kokkuvõtet järgneb allikate nimestik (vajadusel) ja kirjanduse nimestik.

Allikad

Allikad on töö kirjutaja **otsene uurimismaterjal**, näit dokumendid, õppekavad, intervjuud (kuupäevaga), e-kirjad, kirjad, osalemine külalisõppejõudude kursustel (märkida ajavahemik) või enesetäiendustel (kuupäevad), käsitletud rolli või lavastuse valmimisperiod (märkida ajavahemik), CD- ja DVD-salvestised (kui neid analüüsides kasutate).

Kui allikaid on mitut liiki, tuleb need grupeerida. Näiteks: Noodiväljaanded; Salvestised; Intervjuud.

Kirjandus või Kasutatud kirjandus

(Mõlemad pealkirjad on lubatud, neil on küll väike sisuline vahe: kirjanduse nimekirja võib panna ka raamatuid, millega autor on teemat uurides tutvunud, aga töös nendele ei viita.)

Kirjanduse nimekiri tuleb järjestada tähestiku järgi raamatute või artiklite autorite perekonnanime alusel. Sama autori teosed järjestatakse kronoloogiliselt. Kui väljaandel puudub autor, tuleb alustada väljaande pealkirjast ja see paigutada nimekirja vastavalt tähestikule.

Allikate ja kirjanduse nimekirja vormistamise kohta vt ptk 2.7 ja 3.

1.2 Lisad

Vajadusel liidetakse tööle **lisad**, nende hulgas võib olla ka heli- või andmekandjaid.

Olenevalt töö teemast saab lisadesse paigutada mahukad illustreerivad materjalid, analüüsivad õppekavad, kasutatud küsimustikud jms – kõik selle, mis hõlbustab lugejal töö mõistmist, aga põhitekstis oleks liiga koormav.

Lisad peavad olema pealkirjastatud ning järjest nummerdatud lehtedel. Kui lisades on tegemist trükitekstiga, siis kehtivad sellele üldised vormistusreeglid, kuid reavahe ja kirja suurus võivad olla astme võrra väiksemad töö põhitekstis kasutatust.

Lisad peavad seostuma töö põhiosaga. Vastavas tekstilõigus, mis vajab töö lisaga tutvumist, peab töö autor osutama lisale (vt lisa 1). Lisade olemasolu peab nimetama ka sissejuhatuse lõpus.

1.3 Töö esitamine: plagiadiennetustarkvara Ouriginal, lihtlitsents, repositoorium

Kõik **uurimuslikud tööd** (lõputööd, magistri- ja doktoritööd) esitatakse kindlaks määratud tähtajaks nii elektrooniliselt PDFina kui ka paber kandjal selleks ette nähtud korras.

Enne esitamist peab töö olema läbinud **plagiadiennetustarkvara Ouriginal** kontrolli. Testitava teksti saadab Ouriginali serverisse üliõpilane ise ja vähemasti nädal enne töö lõpulikku esitustähtaega, et võimalike mittetahtlike kokkulangevuste tuvastamisel jääks töö autoril aega nende kõrvaldamiseks / viidete korrastamiseks vms. Kuna Ouriginali serverile on autoriseeritud ligipääs, saavad üliõpilased täpsemad juhised oma töö kontrolli teostamiseks juhendajalt.

Koos töö esitamisega annab selle autor EMTAle **lihtlitsentsi** ehk loa oma töö reprodutseerimiseks ja üldsusele kättesaadavaks tegemiseks. Lihtlitsentsi ei köideta lõputöö osaks, vaid esitatakse eraldiseisvana paber kandjal või digiallkirjastatult lõputöö juures. Lihtlitsents on uurimustöö kohustuslik osa, litsentsi vorm on lisatud sinisele dokumendile (lisa 3).

Elektrooniliselt säilitatakse uurimusi EMTA repositooriumis ehk üliõpilastööde digihoidlas. Töö esitab repositooriumisse selle autor ise, juhised selleks on leitavad õppeinfosüsteemist. Pedagoogilised lõputööd PEX902 lähevad repositooriumi üksnes Interpretatsioonipedagoogika eriala ettepaneku alusel peale vastava eksami sooritamist.

Kõik **paberkandjal esitatavad tööd** peavad olema köidetud, lõputöö puhul piisab kamm- või vedrukõitest, kusjuures töö kaas enne tiitellehte peab olema läbipaistev. Töö tuleb viia oma osakonna õppekorralduse spetsialistile, kultuurikorralduse valdkonna tööd programmi koordinaatorile. Lõputööd esitatakse kahes eksemplaris kindlaks määratud tähtjaks. Magistritööd (muusikateadus ja kultuurikorraldus) ja loomingulise haru doktoritööd esitatakse neljas eksemplaris (kaks kõvas köites, kaks pehmes). Teadusliku haru doktoritöö esitamise tingimustest vt <https://eamt.ee/erialad/doktorioppe-keskus/doktorioppe-korraldus/>

Väiksemamahuliste kursusetööde (sh referaatide, esseede) esitamise korra määrab vastava kursuse juhendaja, elektrooniliselt saab seda teha mh õppeinfosüsteemis (ainekursuse alajaotus Kodutööd).

1.4 Muusikateaduse ja kultuurikorralduse magistritöö ülesehitus

Magistritöö ülesehitus vastab siintoodud nõuetele. Erinevalt magistritaseme lõputöödest nõutakse muusikateaduse ja kultuurikorralduse magistrantidelt aga kahte abstrakti – nii eesti kui ka inglise keeles. Abstraktid paiknevad eraldi lehtedel tiitellehe ja sisukorra vahel ning neid ei nummerdata.

1.5 Doktoritöö ülesehitus

Doktoritöö ülesehitus vastab põhimõtteliselt siintoodud nõuetele. Erandina sisaldab eestikeelne töö võõrkeelset (inglise või saksa keeles) töö lühikokkuvõtet pärast kirjanduse nimestikku ja enne lisasid. Selle maht on 5–6 lehekülge (12 500 täheruumi) ja ta peab kajastama töö kõiki osi. Võõrkeelsete doktoritööde autorid peavad kirjutama sellise lühikokkuvõtte eesti keeles ja pealkirjaks ongi „Töö lühikokkuvõte”. Loomingulise haru doktoritöös paikneb pärast kirjanduse nimestikku doktorieksamitel esitatud loometööde nimestik, seejärel töö lühikokkuvõte ja vajadusel lisad.

2. Vormistamisest

Nagu öeldud, peavad tööd olema A4 formaadis, trükitakse ühele lehepoolele, põhitekst reavahega 1,5 ja kirja suurus Times New Roman 12 punkti. Soovitav on teksti joondamine rööpselt, v.a pealkirjad, mis peavad olema vasakjoondusega. Kirjanduse nimestikus on soovitav kasutada teksti joondamist vasakule ning reavahe 1.0.

2.1 Millist kirja (fonti) kasutada?

Peatükkide pealkirjad on **paksus kirjas** ja suurus 14 pt. Alapeatükkide pealkirjad on samuti paksus kirjas, aga 12 pt. Peatüki ja alapeatüki pealkirja järel EI ole punkti.

Peatüki pealkirja ja esimese rea vahele jääb kaks tühja rida. Alapeatüki pealkiri paikneb eelneva teksti suhtes kahe tühja rea võrra allpool, pärast alapeatüki pealkirja jääb üks rida tühjaks.

Uue lõigu esiletoomiseks võib kasutada taandrida või jätta lõikude vahele üks tühi rida (soovitavalt 6 pt)

Kui kasutada ulatuslikku tsitaati (pikemat kui kolm rida), on soovitav moodustada sellest omaette lõik ja kasutada reavahe 1,0 ja väiksemat kirja (11 pt). Samuti võib seda vasakust äärest või mõlemast äärest ühe taande võrra nihutada keskele.

Allmärkustes (joonealustes märkustes) on kirja suurus 10 pt ja reavahe 1,0.

Kui peatüki sees soovitakse esile tõsta mingit olulist mõistet vms, millest järgneb pikem jutt, võib see mõiste olla paksus kirjas. Allajoonimist ei soovitata.

Kaldkirja ehk kursiivi (*italic*) kasutatakse EMTA töödes (1) **võõrkeelsete** terminite, žanrite ja sõnade puhul ning (2) **kirjanduse nimestikus väljaannete pealkirjade** vormistamisel. Kursiivi ei kasutata koos jutumärkidega.

Kaldkirjas on võõrkeelsed terminid ja žanrid: nt *diminuendo*, *staccato*, *vibrato*, *opus* (lühendatult *op.*), *chaconne*. Kui EMTA üliõpilase kogu töö käsitleb *vibrato*'t, on otstarbekas see siiski kirjutada eestistatult (vibraato), kuigi „Eesti õigekeelsussõnaraamat ÕS 2018” <http://www.eki.ee/dict/qs/> seda ette ei näe. Sama puudutab sõna *legato*. Samalt veebilehelt saab kahtluse korral kontrollida, kas sõna kirjutada eesti keeles kaldkirjas või mitte.

Kaldkirja tuleb panna ka helikõrguste tähistused: *d*. Helistike ja pillikeelte nimetuste puhul kasutatakse püstkirja: D-duur, d-moll, D-keel.

Institutsioonide nimetused ja ajakirjandusväljaannete pealkirjad

Institutsioonide (sh ansamblid, festivalid) nimetused kirjutatakse püstkirjas (olenemata keelest) ja ilma jutumärkideta. Sama kehtib ajakirjandusväljaannete (ajalehed, ajakirjad jms) puhul.

Näiteid:

Õppisin Londoni kõrgkoolis Guildhall School of Music and Drama ...

Kultuurilehes Sirp ilmunud intervjuus väitis ...

Teatriarvustused ilmusid saksakeelses päevalehes Revalsche Zeitung.

Ajakiri Teater. Muusika. Kino kajastab ...

Ansambel Hortus Musicus esines koos Heinavankriga ...

Omaette nõuded on **kirjanduse nimestiku** vormistamisel: seal on KÕIKIDE väljaannete (raamat, kogumik, ajaleht jms.) pealkirjad kursiivis, olenemata keelest. NB! Artiklite pealkirjad on püstkirjas (vt näiteid ptk 3).

Teoste pealkirjad tekstis on püstkirjas ja jutumärkides, olenemata keelest. Kui tegemist on muusikažanritega (sonaat, kontsert, missa, reekviem jms), jutumärke ei panda ja sõna algul on väiketäht (Sibeliuse viiulikontsert, Beethoveni sonaat klaverile ja viiulile nr 5 F-duur *op.* 24 või Beethoveni viies sonaat klaverile ja viiulile F-duur *op.* 24).

2.2 Tühikud, punktid, kriipsud, sulud, jutumärgid, lühendid

Lauseid eristavad tühikud, s.t pärast eelmise lause lõpupunkti on tühik. Üldjuhul ongi pärast punkti tühik, näit 1930. aastal.

Erandid:

v.a (väljaarvatud) jt lühendid,

5.–6. klass (esimesel juhul ei ole tühikut, teisel on)

27.–28. mai (sama)

Järgarvude puhul tuleb kasutada punkti: 1930. aastal, 1930. aastatel. Aga võib kirjutada ka 1930ndate muusika (mitte 1930ndate aastate).

Tühikud esinevad ka pärast koma, semikoolonit, koolonit jne. Erandid:

5,1 ja 1,7 jms.

Kriipsud: tuleb eristada sidekriipsu

(ei ole tühikuid, v.a liitsõna lühendamisel – Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia – siin on enne sõna „ja” tühik, sest algab iseseisev sõna) ja

mõttekriipsu (tühik on mõlemal pool kriipsu ja kriips ise on pikem, vt eelmine näide sulgudes).

Sõna „kuni” tähenduses tuleb kasutada mõttekriipsu, tühikud jäävad sel juhul ära: 1685–1750, lk 24–30.

Sulud: pärast 1. sulgu ja enne 2. sulgu EI ole tühikut (nagu siinseski näites).

Nurksulud [] tähistavad töö autori (s.t üliõpilase) kommentaari, parandust, väljajätet **tsitaadi**

sees. Väljajätet tähistatakse [---] või [...].

Jutumärgid: Põhitekstis on **pealkirjad** jutumärkides ja esisuurtähega, näiteks: raamat „Lauldud sõna”, tantsisime „Tuljakut” ja „Targa rehealust”; XI noorte laulu- ja tantsupidu „Maa ja ilm”, Klassikaraadio saade „Helikaja”. Jutumärkide kasutamist vt ka: <http://keeleabi.eki.ee/pdf/164.pdf>

Lühendid. Eestikeelses tekstis üldtuntud lühendite lõppu punkti ei panda: lk, vt, k.a, e.m.a, jt. Vähemtuntud lühenditele võib lisada punkti: toim. (toimetaja), koost. (koostaja), t. (takt), tsit. (tsiteeritud).

Teine võimalus on kasutada töös **läbivalt** lühendite lõpus punkti.

Võõrkeelsete lühendite puhul tuleb kasutada punkti: tekstis *op.*, ed. (editor), Hrsg. või Hg. (toim.).

2.3 Nimed

Kõik tekstis esinevad nimed tuleb esmamainimisel esitada täisnimena, s.t eesnimi ja perekonnanimi. **Edaspidi piisab perekonnanimest.** Juhul, kui on sama perekonnanimega autoreid vms, tuleb segaduse vältimiseks kasutada eesnimetähte või vajadusel eesnimi välja kirjutada (L. Peterson, Maria Peterson, Marius Peterson).

2.4 Näidete, tabelite jms vormistamine

Kõik tabelid, joonised, fotod ja noodinäited peavad olema läbivalt nummerdatud ja neile tuleb lisada selgitus. Siinjuures võib soovi korral kasutada paksu kirja.

Joonis 1. Rõhutute ja rõhuliste taktiosade vaheldumine.

Tabel 1. Õppeainete jaotus õppeaastal 2010/2011.

Näide 1. Mozart, klaverisonaat a-moll KV 310, I osa, t. 1–8.

Ka siis, kui tekstis on näide põhjalikult lahti seletatud, peab seda allkirjaga lühidalt kordama. Kui noodinäide on kindlast teosest, tuleb lisada taktinumbrid vms. konkreetset kohta määravad andmed ja viide kasutatud noodiväljaandele (ühe noodiväljaande puhul piisab, kui töö algul seda tutvustatakse).

2.5 Allmärkused ehk joonealused märkused

Töö põhiteksti täiendavad või täpsustavad selgitused esitatakse allmärkustes ehk joonealustes

märkustes (lõpumärkusi EMTA kirjatöodes ei kasutata). Allmärkusi ei kasutata viideteks (selleks on tekstisisesed lühiviited, vt ptk 2.7 ja 3). Erandina on lubatud joonealused viited arhiivmaterjalidele, kuna tulenevalt allika tüübist võivad need minna tekstisiseselt ebamõistlikult pikaks. Joonealuste märkuste nummerdamine on automaatne, kusjuures märkuse number ehk ülaindeks peab paiknema kirjavahemärgi järel, kui lause sisu ei nõua teisiti. Lause lõpupunkti või kommenteeritava sõna (nimetus, termini vms) ja ülaindeksi vahel tühikut ei ole. Vt näiteid allmärkuse kasutamise kohta ptk. 3.4 ja 3.16.

2.6 Refereerimine ja tsiteerimine. Plagiaat

Kasutades töös kellegi teise teksti või materjali, tuleb viidata autorile (vt ka allpool näide 1). Kui teise autori teksti kasutatakse algses sõnastuses, on tegemist tsitaadiga ja see tuleb vastavalt tähistada. Tsitaat tuleb panna jutumärkidesse ja pikemast tsitaadist (üle kolme rea) tuleks moodustada omaette lõik (mille võib ka visuaalselt eristada väiksema kirja ja/või nihutatud äärtega).

Üldiselt on soovitatav pigem kokkuvõtlikult ja oma sõnadega refereerida kui palju ja pikalt tsiteerida. Ulatuslikud tsitaadid võivad jätta mulje, et töö autor pole neid ise enda jaoks lahti mõtestanud. Tsitaat tuleb panna tsiteerija arutlevasse konteksti, seda kas sisse juhatada, kommenteerida, edasi arutleda vms.

Tuleb hoiduda plagiaadist. **Loomevargus ehk plagiaat** on teiste autorite kirjutiste, nende osade või neis sisalduvate lausete, mõtete ja ideede esitamine oma kirjaliku tööna või selle osana ilma nõuetekohase akadeemilise viitamiseta. Siia kuuluvad muuhulgas kõik kirjalikud tööd (nii paberil kui elektroonsed), mis kas täielikult või valdavas ning töö sisu seisukohalt olulises osas ei ole töö autori poolt koostatud.

Plagiaadi vältimise eest vastutab **töö autor**. Seepärast peab autor olema kursis reeglitega, mis kehtivad teiste autorite mõtete, tekstide, loometöö kasutamisel. Vastutus järgneb (1) tahtlikule ja ka (2) viitamisreeglite mittetundmise tõttu aset leidnud plagiaadile. Juhul, kui töös esitatud laused, mõtted, ideed või andmed kattuvad **osaliselt ja juhuslikult** kellegi teise poolt avaldatuga, ei ole tegemist plagiaadiga. Samas peab üliõpilane töö koostamisel püüdma vältida olukordi, kus võib tekkida kahtlus plagiaadis, ja näitama oma tööd regulaarselt juhendajale.

Plagiaat võib viia eksmatrikuleerimiseni.

Plagiaadikahtlustuse vältimiseks tuleb üliõpilasel enne oma uurimustöö esitamist kasutada plagiaadiennetustarkvara Ouriginal kontrolli, mille kohta vt lähemalt ptk 1.3.

2.7 Viitamine

Viitama peab kõigile töö koostamisel kasutatud ning teiste poolt loodud kirjalikele töödele, lausetele, mõtetele, ideedele või andmetele; samuti üldiselt teadaolevatele andmetele, mis on vaieldavad või mitmeti tõlgendatavad või kui ühest allikast kasutatakse palju infot. Viidata tuleb internetist võetud lausetele, lõikudele, ideedele, mõtetele ja andmetele; mitte-tekstilisele materjalile, nt kaartidele, tabelitele, nootidele jne; suulistes ettekannetes, sealhulgas ülikooli loengutes kuulnud informatsioonile; kui töös kasutatud laused, mõtted või ideed on saadud vestlusest teiste isikutega ning neile ideedele tuginetakse **olulises** osas. Viide peab olema

vormistatud nii, et lugejal oleks vastav allikas või väljaanne kergesti leitav.

Viitama ei pea, kui tegemist on üldiselt teadaolevate andmetega; kui töös kasutatud laused, mõtted või ideed on saadud vestlusest kaasüliõpilastega või õppejõuga (nt juhendajalt, sh kirjalikult saadud märkused).

Teksti sees viitamiseks on mitu võimalust, kuid ühe töö piires tuleb seda teha ühtmoodi. Järgnevalt tutvustatakse lühiviiteid: viidatava teksti järel sulgudes seisab autori perekonnanimi, teose väljaandmisaasta ning pärast koolonit ja tühikut leheküljenumber või numbrid, näiteks (Ross 2003: 57). Viide on teksti SEES, kohe selle lause lõpus ENNE punkti, milles kasutatakse vastavat teost.

Viidatud teoste täielikud kirjed ehk täisviited on töö lõpus kirjanduse loetelus.

Kui töö piires esineb mitu sama perekonnanimega autorit, tuleb lühikirjesse lisada eesnime täht:

(Normet, I. 2002: 77) ja (Normet, L. 1990: 15–16)

Kui autoreid on kaks või kolm, tuleb kõiki mainida ja eristada semikooloniga:

(Saro; Pappel 2008: 15)

Kui autoreid on rohkem kui kolm, piisab esimese mainimisest ning lühendi jt või et al. lisamisest:

(Lippus jt 1995: 20) või (Lippus et al. 1995: 20).

Kirjanduse nimestikus on eesnimed kõigil autoritel välja kirjutatud. (Kui täisnime pole võimalik kindlaks teha, jääb nii nagu on tiitellehel.)

Kui kasutatakse tsitaati, mille autor erineb kasutatava raamatu või artikli autorist (s.t artiklis või raamatus on kedagi teist tsiteeritud, Teie aga soovite ka oma töös antud tsitaati kasutada), peab Teie eelnevast tekstist selguma tsitaadi autori nimi, viide aga läheb Teie poolt otseselt kasutatud raamatu või artikli alusel:

Aleksandr Bestužev-Marlinski on meenutanud: „... majades on meeldiv puhtus; laual ei valitse toredus, vaid maitse, köökides kord” (Pappel 2003: 27 järgi). Või: (tsit. Pappel 2003: 27). (Tsiteeritaval lausel puudub lõpupunkt, sest lause läks originaalis veel edasi.)

Viite koostamiseks vajalikud andmed ehk kirje komponendid leiduvad enamasti väljaande tiitellehel ja selle pöördel, veebipõhiste materjalide puhul viidataval veebilehel.

Nootidele, helisalvestistele ja nende saatematerjalile (plaadiümbrised, CD-vihikud) viidatakse nagu teistelegi publikatsioonidele.

Samuti võib viidata ettekannetele, sel juhul tuleb peale autori ja ettekande pealkirja märkida konverentsi vms ürituse nimi ning toimumisaeg ja koht.

3. Näited viitamisest ja kirjanduse nimekirja kirjete koostamisest

Tekstisiseste lühiviidete ja täielike kirjete koostamise nõuded (st kirje komponendid ja vormistus) sõltuvad viidatavate materjalide tüübist (eri liiki publikatsioonid, arhiivi- ja veebimaterjalid, noodid, heli- ja videosalvestised jm). Järgnevalt on esitatud näited viidetest materjalidele, mis leiavad üliõpilaste kirjatöodes kõige enam kasutust.

Näide 1. Raamat

Meie esivanemad kutsusid oma meistrimehi seppadeks, mis on käsitöölise vanim eestikeelne nimetus kohalikes allikates (Kaplinski 1995: 30).

Küllike Kaplinski märgib oma raamatus järgmist: “Peale puuseppade, puunikerdajate ja maalrite on Tallinna tislerte huvid pörkunud siin ajuti töötanud orelimeistrite omadega, kes lisaks põhitööle üritasid agaralt lisa teenida tislери- ja nikerdajatööga.” (Kaplinski 1995: 31)

(NB! **Pärast** koolonit on tühik.)

Kirjanduse **nimestikus** tuleb kirjed koostada vastavalt sellele viitamissüsteemile, esitades kõigepealt autori perekonna- ja eesnime ning siis ilmumisaasta. Sellele järgneb raamatu pealkiri kaldkirjas. Lõpuks on ilmumiskoht ja kirjastuse nimi, eraldatud kooloniga

Kaplinski, Küllike 1995. *Tallinn – meistrite linn*. Tallinn: Koolibri.

(NB! **Pärast** koolonit on tühik.)

Kui ilmumiskohti või kirjastusi on (a) kaks, tuleb mõlemaid märkida, neid semikooloniga eristades. Kui neid on (b) rohkem, piisab ühest ning lühendist jt. Võõrkeelse raamatu puhul on soovitatav kasutada vastaval juhul lühendit etc.

(a)

Kassel: Bärenreiter; Stuttgart: Metzler

(Kassel ja Stuttgart on ilmumiskohad ning Bärenreiter ja Metzler kirjastused)

ning

(b)

Kassel etc.: Bärenreiter etc.

Viidates kogumikule, mis sisaldab eri autorite artikleid, algab kirje selle koostaja või toimetaja nimega, mille juurde lisatakse vastav selgitus. Kui väljaanne ilmub mõnes raamatute sarjas, tuleb see koos sarja järjekorranumbriga välja tuua pärast pealkirja.

Tannberg, Tõnu (koost.) 2015. *Nõukogude Eesti külma sõja ajal*. Eesti Ajalooarhiivi

Toimetised = Acta et commentationes Archivi Historici Estoniae 23 (30). Tartu: Eesti Ajalooarhiiv.

Viitamisel magistri- või doktoritööle, mis pole trükitis ilmunud, tuleb kirjes lisada, et tegemist on käsikirjaga. Sellisel juhul piisab koha ja kirjastuse asemel üksnes kõrgkooli nimetamisest. Kirje näeb välja selline:

Hunt, Kadri 2004. *Eesti rahvapäraste koraaliviiside varieerimisest. Kaheteistkümne koraali variantide võrdlus ja analüüs*. Töö muusikamagistri kraadi taotlemiseks. Käsikiri. Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia.

Näide 2. Artikkel kogumikus

Kui viidatakse **artiklile**, jääb lühiviite vormistus samaks: autori perekonnanimi, teose väljaandmisaasta ning pärast koolonit ja tühikut leheküljenumber või numbrid (Kaus 2007: 98).

Tekstis:

Lavastuse keerukat vormilist struktuuri antakse edasi nii video kui ka näitleja keha ning miimika abil, millele vastandub „Hamleti” sõnumi lihtsus (Kaus 2007: 98).

Erinevused ilmnevad aga kirje vormistamisel kirjanduse nimestikus, sest seal peab nimetama ka väljaannet, milles artikkel ilmus, ning osutama vastavatele lehekülgedele. Väljaande nimetus peab olema kaldkirjas.

Artikli pealkirja (püstkirjas) lõpus on punkt. Seejärel pärast tühikut on vajalik mõttekriips, et paremini eristada artikli pealkirja väljaande pealkirjast, ning tühik. Väljaande pealkiri on kaldkirjas (olenemata keelest). Kogumiku puhul on vaja näidata koostajat või toimetajat.

Kirjanduse nimestikus:

Kaus, Jan 2007. Vormilt ülekeev, sisult universaalne. – *Teatrielu 2006*. Toim. Madis Kolk. Tallinn: Eesti Teatriliit, lk 94–107.

Kui viitate konkreetse autori artiklile kavalehes, on see nagu kogumiku artikkel. Igal juhul tuleb mainida kirjes, et tegemist on kavalehega. Kui uurite kavalehte ajaloolistel vms eesmärkidel (repertuaari ülevaade kavalehtede põhjal vms), on see allika rollis ja läheb allikate nimekirja.

Kui on tegemist mitmeosalise väljaandega või seeriaga, tuleb märkida kirjesse ka köide või vihik.

Siitan, Toomas 2000. Koraaliraamatud Eesti- ja Liivimaal enne 1850. aastat. – *Valgeid laike eesti muusikaloost*. Eesti Muusikaloo Toimetised 5. Koost. Urve Lippus. Tallinn: Eesti Muusikaakadeemia, lk 57–96.

Artikkel noodiväljaandes, näiteks eessõna

Braun, Werner 1976. Vorwort. – *Johann Valentin Meder. Die beständige Argenia*. Das Erbe deutscher Musik. Bd. 63. Mainz: Schott, lk 3–6.

Lühendamine: köide – kd, volume – Vol., Band – Bd.; lehekülg – lk (lk-d)

Artikkel CD kaasvihikus

Mitchell, Donald 1995. The Creating of the Eighth. – *Gustav Mahler. Symphonie No. 8*. CD Deutsche Grammophon 445 843-2, lk 9–12

Siin on oluline CD seerianumber. Kui ilmunisaasta pole teada, piisab seerianumbrist.

Vt ka näide 14, CD kui allikas.

Näide 3. Artikkel ajakirjas, sh teadusajakirjade veebiväljaanded

Tekstis on viide samasugune kui raamatule või kogumikule:

Ühtlasi täitis Dörptsche Zeitung kuulutuslehe funktsiooni (Jürjo 1989: 345).

Kirjanduse nimestikus järgneb aastaarv kohe autori nimele nagu eelmistelgi juhtudel. Erinevalt kogumikuartiklitest ilmumiskohta, kirjastust ja toimetajat ei märgita.

Kirjanduse nimestikus:

Jürjo, Indrek 1989. Tartu vanim ajaleht XVIII sajandi lõpul. – *Keel ja Kirjandus*. Nr. 6, lk 343–350.

Veel näiteid:

Einasdottir, Sigrun Lilja; Gudmundsdottir, Helga Rut 2016 (2015). The role of choral singing in the lives of choral singers in Iceland. – *Music Education Research*, Vol. 18, Issue 1, lk 39–56. Avaldatud veebis 12.08.2015, <https://doi.org/10.1080/14613808.2015.1049258>, vaadatud 14.03.2019

Lühiviide: (Einasdottir; Gudmundsdottir 2016)

Veebis avaldati artikkel juba 2015 ja see on otstarbekas ka kirjes välja tuua.

DOI = *Digital Object Identifier* ehk objekti digitaalidentifikaator on püsiviit elektroonilisele dokumendile, mida kasutatakse teadusajakirjades artiklite identifitseerimiseks.

Juncos, David G. et al. 2017. Acceptance and Commitment Therapy for the Treatment of Music Performance Anxiety: A Pilot Study with Student Vocalists. – *Frontiers in Psychology* 8: 986 [veebiväljaanne], <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.00986>, 16 lk, vaadatud 31.03.2019.

Artikli autoreid on rohkem kui kolm, seepärast tuuakse täisviites neist välja vaid esimene, st see, kes on ka artikli originaaltekstis esimesena nimetatud (üldjuhul järjestatakse autorite nimed alfabeetiliselt, kuid on ka erandeid).

Kuna tegemist on veebiajakirjaga, mille artiklid on loetavad ja allalaaditavad vaid eraldiseisvate pdf-idena, tuuakse täisviites ära pdf-i lehekülgede koguarv. Antud juhul on artikli pikkuseks 16 lk.

Näide 4. Arvutivõrgu informatsioon: võrguväljaanded, kodulehed, uudisteportaalid, voogedastuskanalid

Kui veebiaadresse on mitu ning neile viitamise laad üldine (st viidatava materjali autorlus ja info täpne asukoht veebilehel pole uurimustöö seisukohalt olnud olulised), on soovitatav need esitada omaette grupina kirjanduse nimestiku lõpus.

Music Estonia [Eesti muusikaettevõtete esindusorganisatsiooni ja muusikaettevõtluse arenduskeskuse veebileht], <https://musicestonia.eu>, vaadatud 19.03.2021.

Järjest rohkem on aga netist leitavad raamatud ja artiklid, mis on ka paberkujul ilmunud ja sellistena korralikult viidatavad, s.t neil on olemas nii väljaandmisandmed kui ka leheküljenumbriid. Sel juhul on soovitatav viidata paberkandjale.

Ka siin on kriteeriumiks, et viite ja kirje järgi peab olema vastav allikas või väljaanne kergesti leitav. Vormistuspõhimõtted on samad, ent tuleb lisada elektrooniline aadress <http://www.jne.ning> ning vaatamise kuupäev: vaadatud 1.09.2014.

Nõuetekohase vormistuse tagamiseks tuleks pärast veebiaadressi kopeerimist koostatavasse kirjesse see lingina deaktiveerida või vähemasti eemaldada teksti allakriipsutus (juhul, kui see peaks ilmnema).

Kirje kirjanduse nimekirjas:

Rosen, Charles 2002. Should we adore Adorno? – *New York Review of Books. Online Edition*, 24. oktoober, <http://www.nybooks.com/articles/15769>, vaadatud 18.03.2021.

Lühiviide: (Rosen 2002, vaadatud 18.03.2021)

Kirje kirjanduse nimekirjas võrguväljaandele:

Taruskin, Richard. Chapter 7, The Sixties: The Music of Youth. – *The Oxford History of Western Music*. Oxford University Press, <http://www.oxfordwesternmusic.com/view/Volume5/actrade-9780195384857-chapter-007.xml>, vaadatud 28.01.2015.

Lühiviide: (Taruskin, vaadatud 28.01.2015)

Kodulehed (institutsioonid, muusikud jm)

Üldiselt välditakse uurimustöodes selliste veebimaterjalide kasutamist, mille sisu võib olla muutuv või millel puudub autor. Tulenevalt töö teemast ja uurimisprobleemist võib vahel olla selliste materjalide kasutamine aga siiski õigustatud. Juhul, kui veebilehe pealkirjast ei selgu, millega tegu, on soovitatav anda nurksulgudes selgitus. Sel puhul koostatakse kirje järgnevalt:

The Hilliard Ensemble [ansambli ametlik koduleht], <http://www.hilliardensemble.demon.co.uk>, vaadatud 27.01.2015.

Lühiviide: (*The Hilliard Ensemble*, vaadatud 27.01.2015)

Veel näiteid:

Erkki-Sven Tüür [helilooja ametlik koduleht], <https://www.erkkisven.com>, vaadatud 28.03.2019.

Eesti Muusika Infokeskus [veebileht]. Heino Eller. Teosed, <https://emic.ee/?sisu=heliloojad&mid=32&id=11&lang=est&action=view&method=teosed>, vaadatud 18.03.2019.

Lühiviide: (Eesti Muusika Infokeskus, vaadatud 18.03.2019)

B.R.A.H.M.S. = Base de documentation sur la musique contemporaine / Ircam-Centre Pompidou. Toshio Hosokawa. Biographie, uuendatud 1.01.2017, <http://brahms.ircam.fr/toshio-hosokawa>, vaadatud 28.03.2019.

Lühiviide: (B.R.A.H.M.S., 2017) või (B.R.A.H.M.S., vaadatud 28.03.2019), artikli esmailmumise aeg pole teada

Uudisteportaalid

Loo autori puudumisel algab kirje uudise pealkirjaga:

Sochi Olympic torch returns to Earth after spacewalk 2013. *BBC News* [uudisteportaal], avaldatud 11.11.2013, www.bbc.co.uk/news/world-europe-24894769, vaadatud 3.04.2017.

Tsiteerimine ja lühiviide: Sochi taliolümpiamängude eel kirjutati ajakirjanduses mitmel korral ka olümpiatõrviku teekonnast. Näiteks märgiti BBC uudisteportaaalis, et “olümpiatõrvikut on ka kahel varasemal korral kosmosesse viidud – 1996. ja 2000. aastal –, kuid varasemalt pole see kunagi pääsenud väljapoole kosmoselaeva”¹ (Sochi Olympic torch... 2013).

See näide illustreerib ka joonealuse märkuse kasutamist tsiteeritava teksti originaalile viitamisel.

Raju, Marju 2019. Muusikateadlane: beebid vajavad ninnutamist. – *Postimees*, rubriik Heureka [veebileht], avaldatud 10.03.2019, https://heureka.postimees.ee/6540721/muusikateadlane-beebid-vajavad-ninnutamist?_ga=2.136522544.1261860031.1551025813-955891265.1515481526&fbclid=IwAR334YBpw1-dsnoowLqgrZ9mDFnaRdQPQpeSIHJeikd67rQasHWoauzjaoo, vaadatud 28.03.2019.

Voogedastuskanalid: Youtube

Viide peab sisaldama video üleslaadija nime ja postituse pealkirja. Nurksulgudes saate lisada omapoolsed selgitused. Postituse autori pärisnime puudumisel märkida viite algusesse tema ekraaninimi (ekraaninime võib anda ka nurksulgudes pärisnime järel)

¹ “The Olympic torch has been carried into space twice before – in 1996 and 2000 – but it had never previously left a spaceship.” (Sochi Olympic torch... 2013).

Freunde Guter Musik Berlin [video üleslaadija]. *Susan Philipsz, Part File Score, 2014* [videofail], avaldatud 12.05.2014, <https://www.youtube.com/watch?v=g7SC9N7DCXo>, vaadatud 28.03.2019.

Lühiviide: (Freunde Guter Musik Berlin, 2014) või (Freunde Guter Musik Berlin, vaadatud 28.03.2019)

Kesteleyn, Jona [video üleslaadija] 2012, 28. september. *Mauricio Kagel, Sonant, Fin II Invitation au jeu, voix* [videofail; kontsertsalvestus: ansambli Tiptoe Company esitus Mauricio Kageli teosest „Sonant (1960/...)”, lõik „Fin II / Invitation au jeu, voix”], https://www.youtube.com/watch?v=m_OONet3oNM, vaadatud 17.03.2019.

EMTAVIDEO [video üleslaadija]. *Eesti interpretide konkurs puhkpillidele 2018: KLARNET (II voor)* [videofail], otseülekanne 12.12.2018 Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia orelisaalist, <https://www.youtube.com/watch?v=Sc-tdYseTmk>, vaadatud 28.03.2019.

Soundcloud

Liisa Hirsch. Mechanics Of Flying (2016). Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia orkester, dir. Paul Mägi. Salvestatud Berliini Kontserdimajas 31.08.2016, postitus Soundcloudis [muusika ja taskuhäälingu voogedastamise platvorm], <https://soundcloud.com/liisa-hirsch/mechanics-of-flying>, vaadatud 28.03.2019.

Näide 5. Raadio- ja telesaated

Raadiosaated

Fred Jüssi: Vaikus kui loodusvara. Saade Eesti Raadio saatesarjast “Raadio Ööülikool”, toimetaja Jaan Tootsen, helirežissöör Taisto Uuslail, eetris Vikerraadios 14.06.2000, <http://arhiiv.err.ee/guid/25870>, kuulatud 28.03.2019.

Helikaja: kelle asi see on, kuidas me kontserdisaalis käitume?. Klassikaraadio saade, eetris 16.03.2019, <https://klassikaraadio.err.ee/918241/helikaja-16-martsil-kelle-asi-see-on-kuidas-me-kontserdisaalis-kaitume/933849>, kuulatud 28.03.2019.

Tulenevalt viidatava saate kasutamise eesmärgist võib lisada kirjele pärast saate pealkirja otsekirjas ka näiteks saatejuhi, saatekülaliste ja/või helirežissööri nimed.

Telesaated

Tallinna muusikapildid 20: Kuldar Sink. Karje ja vaikus [Musitseerivad Leili Tammel, Jaan Õun, Heiki Mätlik] 1988. Eesti Televisioon, Eesti Rahvusringhäälingu videoarhiiv. Režissöör Peeter Brambat, esmaeeter 20.01.1988, kestus 00:18:43, <http://arhiiv.err.ee/guid/201005110559154010010002081001517C41A040000005020B0000D0F031007>, vaadatud 31.03.2019.

Näide 6. Ajalehed

Kui on vaja viidata kasutatud ajalehele tervikuna (st mitte konkreetsele artiklile ja/või selle autorile) läheb kirje **allikate nimestikku**:

Lühiviide: (EPL, 25.06.2009)

Allikate nimestikus:

EPL = Eesti Päevaleht, 25.06.2009

Viidates konkreetsele ajaleheartiklile, mille autor ja/või pealkiri on teada, vormistatakse kirje järgmiselt ning see tuuakse välja **kirjanduse nimestikus**:

Paalma, Vilma 1994. 168 aastat Tallinna-Rossinit. – *Kultuurileht*. 22.02, lk 8.

Lühiviide: (Paalma 1994: 8)

Näide 7. Artikkel entsüklopeedias, sh veebiväljaanded

NB! Mitmeköitelise väljaande puhul tingimata märkida köide! (Lühendamise: köide – kd, volume – Vol., Band – Bd.)

Lippus, Urve 2001. Estonia. Art music. – *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*. Second edition. Ed. by Stanley Sadie. Vol. 8. London: Macmillan, lk 250–251.

Põldmäe, Alo 2008. Sprenk-Läte, Eugen. – *Eesti muusika biograafiline leksikon*. 2. kd. Tallinn: Eesti Entsüklopeediakirjastus, lk 318.

Eesti Entsüklopeedias ilmunud artiklite puhul ei ole vaja autorile viidata, sest artiklid on üldjuhul lühikesed ja sageli pole autor märgitud.

Veebientsüklopeediad

Allen, Aaron S. 2013. Ecomusicology – *Grove Music Online*, avaldatud 25.07, <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-1002240765>, vaadatud 18.03.2021.

Lühiviide: (Allen 2013, vaadatud 18.03.2021)

Kui väljaandes on teksti autori keskmine nimi (näit inglise *middle name*) antud vaid initsiaalina jääb see samamoodi ka kirjesse.

Sadie, Stanley 2019 (1999). Wolfgang Amadeus Mozart. – *Encyclopædia Britannica*, uuendatud 23.01.2019, <https://www.britannica.com/biography/Wolfgang-Amadeus-Mozart>, vaadatud 17.03.2019.

Lühiviide: (Sadie 2019)

Kirje sulgudes antud aastaarv 1999 tähistab artikli esimest versiooni, 23. jaanuar 2019 selle uuendamise kuupäeva.

List of musical symbols. – *Wikipedia. The Free Encyclopedia*,
https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_musical_symbols, vaadatud 05.04.2017.

Lühiviide: (List of musical symbols, vaadatud 05.04.2017)

Wikipedia (seejuures eestikeelse Vikipeedia) artiklite tase ja usaldusväärsus on väga varieeruv. Seepärast on soovitatav vaadata enne artikli teksti kasutamist nii selle viiteid kui välislinke ja võimalusel pöörduda info saamiseks ka nende kanalite poole. Samuti tasub sirvida sama märksõna kohta ilmunud artikleid eri keeltes, kuna nende autorlus ja tekstide põhjalikkus on Wikipedias erinevad.

Näide 8. Sama autori samal aastal ilmunud kirjutised

Siin kasutatakse tähti a, b, c...

Tekstis: Ent revolutsionäär oli juba ammu surnud (Aleksejev 1993a: 25).

Paljud kaotasid koha ülikoolis (Aleksejev 1993b: 79).

Kirjanduse nimestikus:

Aleksejev 1993a = Aleksejev, Vladimir 1993. *Lugusid minevikust*. Tallinn: Eesti Raamat.

Aleksejev 1993b = Aleksejev, Vladimir 1993. *Akadeemikud meenutavad*. Tallinn: Koolibri.

Näide 9. Venekeelne kirjutis

Juhul, kui kasutatud raamat või artikkel on venekeelne, siis autor võib **tekstisiseses** viites esineda sellest hoolimata ladina tähtedega.

Tekstis: Ainult Valeri Kotiku 1998. aastal ilmunud mitmeosalist artiklit Nõukogude Venemaa sõjaväeluure algusaastatest (Kotik 1998: 5–12) on Walter siiski kasutanud.

Kirjanduse nimestikus tuleb valida kahe võimaluse vahel:

1) **lubatud** on kirjutada kõik ladina keele tähtedega, kusjuures eestikeelse töö puhul tuleb järgida vene-eesti transkriptsiooni, mille juhised leiab eesti keele käsiraamatust –

Kotik, Valeri 1998. Sovetskaja vojennaja razvedka. – *Svobodnjaja Mõslj*. Moskva: [?], str. 5–12.

Nurksulud näitavad, et kirjastust ei olnud tiitellehel ega selle pöördel näidatud.

2) **soovitatav** on kasutada võrdusmärki ja slaavi tähti –

Kotik 1998 = sama mudel, ainult slaavi tähtedega.

Näide 10. Intervjuud

Näide illustreerib kirjatöö autori poolt läbiviidud ja uurimuse jaoks vajalikele intervjuudele viitamist. Kirje läheb allikate loetellu. Ajakirjanduses jm ilmunud intervjuudele viidatakse tavapäraselt vastavalt väljaande tüübile.

Alati tuleb nimetada intervjuueeritava nimi ning intervjuu kuupäev, seda nii viites kui ka allikate nimestikus.

Tekstis:

Muusika aitab tal lavastust raamida (Karusoo, intervjuu 29.10.1999).

Allikate nimestikus:

Intervjuud

Karusoo, Merle 29.10.1999

Näide 11 Autori nimekuju

Rikkamates teatrites tegutses dramaturg (*Dramaturg, Theaterdichter*), kelle ülesanne oli näidendite kirjutamine ja ümbertöötamine (Frenzel 1979: 344–345).

Kirjanduse nimestikus kirje:

Frenzel, Herbert A. 1979. *Geschichte des Theaters. Daten und Dokumente 1740–1840*. München: Deutscher Taschenbuch Verlag.

Tiitellehel oli autori nimi Herbert A. Frenzel

Näide 12. Pikema teksti refereerimine

Linnateatris viljeldi nii ooperit kui ka draamat, trupi spetsialiseerumine ühele neist algas pikkamisi XIX sajandi teisel poolel seoses teatrirežiiri arenguga. Eduard Devrienti väitel tabas saksa näitekunsti 1820. ja 1830. aastatel langus just seetõttu, et samas teatris viljeldi ka ooperit, millele kulutati rohkem aega, raha ja energiat. Devrient tunnistas, et tänu hoolikamale ettevalmistusele olid ooperietendused draamalavastustest hoopis kõrgemal tasemel. (Devrient 1929: 376–377)

Siin on viide pärast punkti, sest KOGU lõigu tekst on kokku võetud nendelt lehekülgedelt.

Kirjanduse nimestikus kirje:

Devrient, Eduard 1929 (1850). *Geschichte der deutschen Schauspielkunst*. Berlin; Zürich: Eigenbrödler.

(Kommentaar: esmatrükk oli 1850 ning sellises ajaloolise töö kontekstis on otstarbekas sellele viidata.)

Näide 13. Pikem tsitaat, mis lõpeb punktiga. Autor puudub

Ka lohakas käitumine tühjendas rahataskuid: “Lobisemine, valjud pillihääled ja prelüdeerimine proovides või enne vaheaja algust on sündsusetu ja igal juhul keelatud; selle vastu eksimisel on trahv 25 kopikat.” (Gesetze... 1810: 6).

Väljaande autor või koostaja pole teada, seetõttu tuuakse ära pikast pealkirjast ainult algus, järgneb kolm punkti. Pealkiri on püstkirjas, sest pealkirjad kursiivis esinevad ainult kirjanduse nimekirjas.

Et tegemist on ajalooallikaga, on viitekirje allikate nimekirjas:

Gesetze der Ordnung für das Orchester-Personale des Revalschen Theaters 1810. Reval: J. G. Minuth.

Kuna aastaarv on mainitud väljaande pealkirjas ja midagi muud ilmumisaasta kohta pole teada, on ka aastaarv 1810 kursiivis kui raamatu pealkirja osa.

Kui on tegemist väljaandega, mis kuulub kirjanduse nimestikku, aga autor puudub, siis tuleb samuti esikohale väljaande pealkiri, mis tähestiku alusel nimekirja lülitatakse.

Näide 14. Salvestised (näit interpretatsiooni analüüsid)

Kirje läheb allikate loetellu ja algab salvestise pealkirjaga, mis peab vastama kujule, millisena see on antud tema esikaanel. Kirjest peab selguma, millise heli- või videosalvestise tüübiga on tegemist (vinüülplaat, kassett, CD, DVD vms) ning olemasolul lisama seerianumbri. Lisaks salvestise ilmumisaastale tuleb välja tuua ka materjali salvestamisaasta, juhul kui see on märgitud (järgnevas näites vastavalt 1995 ja 1994), nimetada esitajad ja salvestuskoht.

CD

Gustav Mahler. Symphonie No. 8 1995. Berliner Philharmoniker, cond. Claudio Abbado. Cheryl Studer, Sylvia McNair, Andrea Rost, Anne Sofie von Otter, Rosemarie Lang, Peter Seiffert, Bryn Terfel, Jan-Hendrik Rootering; Rundfunkchor Berlin, Prager Philharmonischer Chor, Tölzer Knabenchor. Berlin, Philharmonie, Grosser Saal, 1994. CD Deutsche Grammophon 445 843-2.

DVD

Eduard Tubin. Kratt: ballett kahes vaatuses / The goblin: ballet in two acts 2017. DVD. Rahvusoper Estonia orkester, naiskoor ja Eesti Rahvusballett, koreograaf-lavastaja Marina Kesler, dir. Vello Pähn. ERR-i otsesalvestus 8. ja 10. märtsil 2017 Rahvusoper Estonias, ERP 10117

Näide 15. Noodiväljaanne on allikas (kriitilised ja urtext-väljaanded, käsikirjad, faksiimiletrükised)

Täisviide algab muusika autori ja teose pealkirja nimetamisega kursiivkirjas kujul, millistena need on märgitud viidatava noodiväljaande tiitellehel (vrđl Franz või Ferenc Liszt, teose

originaalpealkiri ja/või tõlge). Helilooja nimi ja teose pealkiri eraldatakse üksteisest punktiga. Kogumike puhul, mille tiitelleht heliloojaid ei nimeta, jäetakse need ka kirjest välja.

Teose pealkirja järel tuuakse välja noodi ilmumisaasta (NB! Tegemist pole teose loomisaastaga, v.a originaalkäsikirjade puhul), millele järgneb info noodi tüübi kohta: kirjest peab selguma, kas tegemist on teose kirjastatud väljaande (sh kriitiline, *Urtext*-väljaanne), käsikirja, kirjastamata arvutitruki või faksiimileväljaandega; noodi, partiidevihiku või partituuriga; võimalusel lisada ka märke redaktsiooni kohta.

Kui noote on rohkem, nii et moodustub alagrupp noodiväljaannetest ning noodi tüüp pole töö autori meelest vajalik, pole vaja pärast aastaarvu kirjutada, et tegemist on noodiga.

Kirje kirjastatud väljaandele lõpeb noodi ilmumiskoha ja kirjastaja nimega.

Kirjastatud noodid

Gustav Mahler. Symphonie No. 8 1977. Partitur. Budapest: Musica; Wien: Universal Edition.

Noot on ilmunud korraga Budapestis ja Viinis vastavalt kirjastustelt Musica ja Universal Edition.

Lepo Sumera. Pantomime. Konzertstück für mindestens 6 Spieler [u. 2003]. Noot. Karlsruhe: Edition 49

Noodiväljaannete ilmumisaega pole neis sageli märgitud. Võite selle välja selgitamiseks kasutada mh kataloogide ja andmebaaside abi (näit ESTER kataloog) ning anda otsitulemuse nurksulgudes vajadusel viitega ligikaudsele ilmumisajale viisil (a) u. 2003, (b) ca. 2003 või (c) 2003(?).

Toimetatud, kriitiline või *Urtext*-väljaanne

Täpsustada tuleks ka teose redaktsioon, kriitilise väljaande puhul tuua välja selle toimetaja nimi või nimed.

Franz Schubert. Sonaten für Klavier und Violine 1976 (1973). Red. Monika Holl, David Oistrakh ja Hans Kann. Wien: Wiener Urtext Edition

Siin on näha, et kirjastus esitleb väljaannet *urtextina*, kuid sisuliselt on tegemist kriitilise väljaandega ning seepärast tuleb nimetada ka toimetajaid. Toimetatud väljaandele viitavate lühendite 'Red.' või 'Toim.' asemel võib välja kirjutada ka pikema, originaalkeelse kommentaari: Nach Autographen, Erstdruck und Abschrift herausgegeben von Monika Holl; Eirichtung der Violinstimme von David Oistrakh; Fingersätze in der Klavierstimme von Hans Kann.

Tegemist on kordustrukiga; ajalooliste tööde puhul on sageli otstarbekas viites kajastada ka väljaande esmatruki aeg (siin siis vastavalt 1976 ja 1973).

Käsikirjad

Eduard Oja. Ajatrilooogia. Orkestriversiooni partituur. Autorikäsikiri. Eesti Teatri- ja Muusikamuuseumis Eduard Oja fond (M213:2/39)

Galina Grigorjeva. Con misterio 2001. Partituur. Autorikäsikiri

Teose partituur on saadud heliloojalt, st puudub selle avalik hoiustamiskoht

Lepo Sumera. Pantomiim. Teose erinevad redaktsioonid arvutikirjas [loomisaeg teadmata], helilooja koduarhiiv, failid perekonna arvutist aastast 2007.

Teos on kirjutatud 1981. aastal, kuid noodi arvutitrükk pärineb hilisemast ajast – samas pole teada, mis aastast või aastatest täpselt. Seega ei saa seda infot ka täisviites kajastada.

Faksiimiletrükis

György Ligeti. Konzert für Klavier und Orchester / Concerto for piano and orchestra ca1986. Faksimile-Partitur / Facsimile-Score. Mainz: Schott

Mitmekeelse väljaande puhul on soovitatav välja tuua paralleelpealkirjad juhul, kui kirje ei lähe ebamõistlikult pikaks.

Näide 16. Allikad pärinevad arhiividest, muuseumidest (NB! Enne peavad lühendid olema seletatud!)

Arhiivimaterjalidele viitamine toimub põhimõttel, et viide peaks võimaldama lugejal vastavat materjali üles leida. Kasutatud arhiivimaterjalide loetelu esitatakse enne kirjanduse loetelu, see võib olla ühtse pealkirja all Allikad ja kirjandus (kui allikaid ei ole palju). Arhiiviallika viide lähtub järjestusest arhiiv, fond, nimistu, säilik, vajadusel leht, lehepööre või lehekülg.

Tallinna Linnaarhiivis hoitakse üht vanemat säilinud saksa vastlamängu teksti “Önneratas” („De lucke rat”), millel on daatum 13. mai 1430 (TLA 230.1.10).

Juhul kui lühendid on töö alguses välja toomata ja allikaid ei ole palju:

Allikate nimestikus:

TLA = Tallinna Linnaarhiiv. Fond 230, nimistu 1, säilik B.O.10.

Küll aga tekkis Estonia näitetrupi² kutseliseks saades 1906. aastal Tallinnas esimest korda olukord, et samas paigas tegutseb kaks professionaalset teatritruppi – saksa ja eesti. Konkurents ei kujunenud tingimata eestlaste kasuks: kardeti, et haritum eesti publik voolab Saksa Teatrisse ja seda eriti pärast uue maja valmimist, sest kui “teised hea sisseseade juures heas Saksa keeles neidsamu tükkisid ette kannavad, meil aga kehva sisseseade juures kehvasti Eesti keeles, miks ei peaks sinna mindama“, nagu nenditi Estonia seltsi peakoosolekul 1908.

² Meenutan, et kuni 1949. aasta 9. märtsini oli Estonia mitmežanriline teater, kus esitati nii sõnalavastusi, oopereid kui ka ballette.

aasta maikuus (TMM T 10.2.11, lk 60).³

Allikate nimestikus:

TMM = Eesti Teatri- ja Muusikamuuseum. Fond T10, nimistu 2, säilik 11, lk 60.

(Eeldusel, et lühendid f, n ja s on varem seletatud, kasvõi allikate nimestiku alguses, kui ei ole eraldi lühendite nimekirja töö alguses pärast sisukorda.)

See näide demonstreeris ka **joonealuste märkuste** kasutamist (vt ptk 2.5).

Näide 17. Ettekanded

Nimetatud peab olema ettekande pealkiri, sündmuse nimetus, toimumiskoht ja -aeg. Kui ettekanne on salvestatud ja sellisena ligipääsetav, tuleb lisada vastav link, vajadusel ajakood ning kindlasti vaatamise kuupäev.

Arjas, Päivi 2021. Performance coaching for musicians – what it is and what it can be. Ettekanne Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koolitus- ja arutelunädalal EMTA suures saalis 22.01.

Simson, Mai 2021. Igal ajal oma muusika. Ettekanne Eesti Teaduste Akadeemia konkursi „Teadus 3 minutiga” finaali-galaõhtul 5. veebruaril Eesti Teaduste Akadeemia saalis, <https://www.akadeemia.ee/teadus-3-minutiga-konkursi-finaal-galaohu/>, 56:03–59:40, vaadatud 3.03.2021.

³ Seepärast rõhutati sageli, et eesti keele ja diktsiooni kursus peaks saama eesti näitlejatele kohustuslikuks (TMM T10.2.11, lk 17).

Lisa 1. Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia uurimuslike tööde liigid (seisuga 1. jaanuar 2021)

EMTA uurimuslikud tööd jagunevad kolmeks: lõputööd (sh pedagoogiline või kultuuriettevõtluse lõputöö vastava õppemooduli valinud interpretatsiooni erialade üliõpilastel ning interpretatsioonipedagoogika eriala magistrantidel), magistritööd (muusikateaduse, kultuurikorralduse, muusikapedagoogika ja lavakunsti erialadel) ning doktoritööd (loominguline ja teaduslik haru).

Magistriõppes on nende kirjutamise eelduseks aine „Teadustöö alused“ (kultuurikorralduse õppekaval magistritöö seminarid) ning doktoriõppes ainete „Praktikapõhised uurimismeetodid kunstialadel“ ja „Akadeemiline kirjutamine“ läbimine. Muu hulgas on nendest ainetest tudengile teada töö vormistamise nõuded.

Tööde põhitekstile kehtivad erinevad mahunõuded, mis on allpool ka välja toodud. Täheruumi arvestatakse koos tühikute ja joonealuste märkustega.

I Magistriõpe

Magistriõppe eeskirju vt ka <https://eamt.ee/uldinfo/oigusaktid-ja-juhendid/>

Lõputööd ja pedagoogilised lõputööd

a) lõputööd (interpreedi, heliloomingu eriala eri harude lõputöö ilma pedagoogilise kallakuta)
maht minimaalselt 15 ja maksimaalselt 35 lehekülge ehk vahemikus ca 27 000–63 000 täheruumi

b) pedagoogilised lõputööd (interpreedi, helilooja pedagoogilise kallakuga lõputöö)
maht minimaalselt 15 lehekülge ehk ca 27 000 täheruumi

c) ettevõtlikkuse lõputööd
maht minimaalselt 15 lehekülge ehk ca 27 000 täheruumi

d) pärimusmuusika magistrantidel on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia ja Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia ühisõppekava

Töö liik on „Loomingulise magistrieksami kirjalik osa“ või (uurija suunal) „Magistritöö“

Õpingute lõpus on lõputöö eksam või magistritöö kaitsmine.

e) Interpretatsioonipedagoogika eriala üliõpilaste pedagoogiline lõputöö

maht minimaalselt 25 lehekülge ehk ca 45 000 täheruumi

Õpingute lõpus on lõputöö eksam magistrandi kohalolul.

Magistritööd

Kultuurikorralduse eriala (õppekeel inglise keel)

Magistritöö (inglise keeles)

maht kaks autoripoognat ehk ca 80 000 täheruumi

Teatri erialad

Magistritöö

maht umbes 33 lehekülge ehk ca 60 000 täheruumi

Õpingute lõpus on töö avalik kaitsmine.

Muusikateadus

Magistritöö

maht kaks autoripoognat ehk ca 80 000 täheruumi

Õpingute lõpus on töö avalik kaitsmine.

Muusikapedagoogika

Magistritöö

maht kaks autoripoognat ehk ca 80 000 täheruumi

Õpingute lõpus on töö avalik kaitsmine.

II Doktoriõpe

Erinevalt magistriõppe töödest ei märgita tiitellehel, nimetatakse üksnes õppeasutust.

Loominguline haru

Töö maht minimaalselt 80 000–100 000 täheruumi

Töö liik:

Töö doktorikraadi taotlemiseks

Ingliskeelsel töö:

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of doctor of philosophy (music)

Teaduslik haru

Töö maht (oleneb töö valdkonnast) 160 000–450 000 täheruumi

Töö liik:

Väitekiri muusikaajaloos/muusikateoorias jne

Doktoriõppe eeskirju vt lähemalt

<https://eamt.ee/erialad/doktoriõppe-keskus/doktoriõppe-korraldus/>

Lisa 2. Lõputöö kirjutamise korraldamine magistritasemel

Märkus: Muusikapedagoogika ja kultuurikorralduse õppekavadel on lõputöö kirjutamise korralduse kohta mõlemal oma juhendid (küside programmi koordinaatorilt) ja järgnev tekst nende erialade üliõpilastoid ei puuduta.

1. Organisatsioon

Magistrantide töö toimub rühmades. Töö kirjutamine algab eeldusaine „Teadustöö alused“ (MTX250) läbimisega ning jätkub lõputöö seminarides ja individuaalse juhendaja suunamisel. Seminari rühma juhendaja on üldjuhul kõigi tööde juhendaja. Lisaks seminarile on individuaalsed juhendamistunnid (10 tundi), mida viib läbi rühma juhendaja või erandkorras teine juhendaja (oleneb teemast). Seminaride toimumise korra ja nõute kohta vt lähemalt valitud aine kirjeldust.

Lõputööde juhendajad määratakse selle kirjutamist kureeriva osakonna poolt ning sellest teavitatakse üliõpilasi hiljemalt õppesemestri teisel nädalal.

Muusikaalaseid mittepädagoogilisi lõputöid juhendavad muusikateaduse või interpretatsiooni eriala õppejõud, pädagoogilisi lõputöid interpretatsioonipädagoogika eriala õppejõud. Heliloojate ja kooridirigentide pädagoogilisi töid juhendavad muusikateaduse õppejõud. Teatrierialade lõputöid juhendavad lavakunstikooli õppejõud.

2. Lõputöö eksam

Lõputöö peab valmima selleks ettenähtud semestri jooksul. Töö peab olema eelnevalt seminarides näidatud (vt tingimusi ainekaardilt) ja mustandina valmis auditoorse õppetöö perioodi eelviimase nädala lõpuks (detsembri teine nädal või mai esimene nädal), mil toimub töö seminarisisene kaitsmine (milles osalevad seminarikaaslased ja rühma juhendaja). Pärast seda viiakse sisse viimased parandused. **Töö lõplik variant tuleb esitada koos seminari juhendaja ja individuaalse juhendaja kirjalike soovitustega kaitsmisele lubamiseks kindlaks määratud** kuupäevaks Vaja on kahte spiraal- või kammkõites eksemplari. (töö esitamise kohta vt ka 1.3). Lõputöö eksam toimub talvise (või kevadise) eksamisessiooni raames.

Interpretatsiooni- ja heliloomingualaste lõputööde eksam ei ole avalik. Eksamit viib läbi vastav komisjon, kes paneb ühise arutluse tulemusena tööle hinde. Interpretatsioonipädagoogika eriala ja teatrieriala lõputööde eksam toimub suuliselt kaitsmise vormis.

3. Interpretatsioonipädagoogika eriala pädagoogilise lõputöö kaitsmine

Pädagoogiline lõputöö peab olema semestri jooksul vähemalt neli korda seminaris näidatud. Töö peab olema mustandina valmis auditoorse õppetöö perioodi eelviimase nädala lõpuks (detsembri teine nädal või mai esimene nädal), mil toimub töö seminarisisene kaitsmine

(milles osalevad seminarikaaslased ja rühma juhendaja). Seejärel viiakse sisse viimased parandused. **Töö lõplik variant tuleb esitada kaitsmisele koos individuaal- ning seminari juhendaja kirjaliku soovitusena Interpretatsioonipedagoogika eriala poolt määratud kuupäevaks.** Vaja on kahte spiraal- või kammköites eksemplari, kusjuures kaas enne tiitellehte on läbipaistev. Lõputöö eksam toimub talvise (või kevadise) eksamisessiooni raames. Kaitsmise protseduuri vt järgmise punkti juures.

4. Kirjalike tööde kaitsmine

Kaitsmine koosneb järgmistest osadest: väitleja ettekanne (töö teema, probleemi, eesmärgi, meetodi, materjalide, ülesehituse, uurimistulemuste tutvustus), oponenti oponenting ning küsimused, oponenti ja kaitsja väitlus (kui oponente on kaks, siis ka teine oponenting ning väitlus), üldine väitlus kaitsmisel osalejate ning kaitsja vahel, kaitsja lõppsõna.

Magistri- ja doktoritööde kaitsmise organiseerimist ja korda vt lähemalt

<https://eamt.ee/uldinfo/oigusaktid-ja-juhendid/>

5. Lõputööde säilitamine

Piiratud ligipääsuga, st EMTA liikmeskonnale on kõik uurimuslikud tööd elektrooniliselt hoiul EMTA repositooriumis. Paber kandjal säilitatakse magistri- ja doktoritöid üldjuhul EMTA raamatukogu avakogus ja arhiivis (avaliku ligipääsuga on need leitavad ka ESTERi kataloogist), lavakunstkooli magistratöid lavakooli raamatukogus. Paber kandjal hoiustatakse lõputöid muusikateaduse, interpretatsiooni- ja muusikapedagoogika ning kultuurikorralduse osakonna arhiivis. Teatrieriala lõputööd asuvad EMTA lavakunstkoolis.

Tööde esitamise ja säilitamisega seotud lihtlitsentsi andmise kohta vt ka 1.3.

Lisa 3. Lihtlitsentsi vorm

Lihtlitsents lõputöö reprodutseerimiseks ja üldsusele kättesaadavaks tegemiseks

Mina, _____
(*autori nimi*)

1. annan Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiale tasuta loa (lihtlitsentsi) minu loodud teose

(*lõputöö pealkiri*)

mille juhendaja on

(*juhendaja nimi*)

reprodutseerimiseks eesmärgiga seda säilitada, sealhulgas lisada EMTA digitaalarhiivi kuni autoriõiguse kehtivuse lõppemiseni.

2. Annan Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiale loa teha punktis 1 nimetatud teos üldsusele kättesaadavaks akadeemia veebikeskkonna kaudu, lubades autorile viidates teost reprodutseerida, levitada ja üldsusele suunata ning keelates luua tuletatud teost ja kasutada teost ärieesmärgil, kuni autoriõiguse kehtivuse lõppemiseni.
3. Olen teadlik, et punktides 1 ja 2 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile.
4. Kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei riku ma teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse õigusaktidest tulenevaid õigusi.